

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (пети състав)

25 септември 2015 година *

„REACH — Включване на хромовия триоксид в списъка на подлежащите на разрешителен режим вещества — Употреби или категории употреби, за които не се прилага изискването за разрешение — Понятие за „съществуващо специфично законодателство на Общността, налагащо минимални изисквания, свързани със защитата на здравето на човека или околната среда при употребата на веществото“ — Явна грешка в преценката — Пропорционалност — Право на защита — Принцип на добра администрация“

По дело T-360/13,

Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO), установено в Меминген (Германия), и жалбоподателите, чиито наименования са посочени в приложение I, за които се явяват С. Mereu, К. Van Maldegem, адвокати, и J. Beck, solicitor,

жалбоподатели,

подпомагани от

Assogalvanica, установено в Падуа (Италия), и другите встъпили страни, чиито имена са посочени в приложение II, за които се явяват С. Mereu, К. Van Maldegem и J. Beck,

встъпили страни,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват К. Talabér-Ritz и J. Tomkin, в качеството на представители,

ответник,

подпомагана от

Европейската агенция по химикали (ECHA), за която се явяват W. Broere, M. Heikkilä и T. Zbihlej, в качеството на представители,

встъпила страна,

с предмет искане за частична отмяна на Регламент (ЕС) № 348/2013 на Комисията от 17 април 2013 година за изменение на приложение XIV към Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH) (ОВ L 108, стр. 1),

* Език на производството: английски.

ОБЩИЯТ СЪД (пети състав),

състоящ се от: А. Dittrich (докладчик), председател, J. Schwarcz и V. Tomljenović, съдии,

секретар: С. Heeren, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 12 февруари 2015 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

- 1 Първият жалбоподател Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) е сдружение по германското право, което представлява потребителите на хромовия триоксид надолу по веригата.
- 2 185-те жалбоподатели, чиито наименования са посочени в приложение I, могат да бъдат класирани в три групи. Първата група включва тези, които употребяват хромовия триоксид като воден разтвор за обработка на повърхности. Втората група е съставена от тези, които доставят съдържащите хромов триоксид смеси, предназначени за импрегниране на повърхности. Третата група се състои от тези, които са промишлени клиенти, използващи повърхностни облицовки от хром за собствените си първични продукти, по-специално в качеството им на доставчици или производители на механични части, машини и други продукти.
- 3 През август 2010 г. Федерална република Германия изпраща на Европейската агенция по химикали (ЕСНА) досие (наричано по-нататък „досие по приложение XV“), изготвено за идентификацията на хромовия триоксид като вещество, пораждащо сериозно безпокойство, съгласно процедурата, предвидена в член 59 от Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (ОВ L 396, стр. 1; Специално издание на български език, глава 13, том 60, стр. 3). В това досие Федерална република Германия предлага хромовият триоксид да бъде идентифициран като вещество, пораждащо сериозно безпокойство, защото същият е бил класифициран сред канцерогенните вещества от категория 1 и сред мутагенните вещества от категория 2 в приложение VI към Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно класифицирането, етикетирването и опаковането на вещества и смеси, за изменение и за отмяна на директиви 67/548/ЕИО и 1999/45/ЕО и за изменение на Регламент (ЕО) № 1907/2006 (ОВ L 353, стр. 1), както и защото на това основание веществото отговоря на критериите, посочени в член 57, букви а) и б) от Регламент № 1907/2006. Въпросното досие се позовава по-специално на два доклада, а именно аналитичен доклад за рисковете, изготвен от Обединеното кралство през 2005 г. и озаглавен „European Union Risk Assessment Report, 3rd Priority List, Volume 53“ (Доклад за оценка на рисковете за Европейския съюз, 3-ти приоритетен списък, том 53), и доклад на Института за здравословни и безопасни условия на труд към германската осигурителна система на трудовите злополуки и професионалните болести,

озаглавен „MEGA-Auswertungen zur Erstellung von REACH-Expositionsszenarien für Chrom (VI) — Verbindungen (2000 bis 2009) in Deutschland“ (Доклад за анализи MEGA с цел изготвяне на сценарии на експозиция REACH относно рисковете, свързани с експозицията на съединенията на хрома (VI) (2000—2009 г.) в Германия) (наричан по-нататък „докладът „MEGA“).

- 4 Съгласно член 59, параграф 4 от Регламент № 1907/2006 досието по приложение XV е публикувано на 30 август 2010 г., като е оставен срок за представяне на коментари, който срок е изтекъл на 14 октомври 2010 г. След представяне на коментарите досието е препратено на Комитета на държавите членки на ЕСНА съгласно член 59, параграф 7 от посочения регламент. Комитетът приема предложението на Федерална република Германия. С решение от 14 декември 2010 г. на основание на член 59, параграф 8 от посочения регламент ЕСНА включва хромовия триоксид в списъка с кандидат-вещества за възможно включване в приложение XIV към същия регламент (наричан по-нататък „списъкът с кандидат-вещества“), чиято актуална редакция е публикувана на интернет сайта на ЕСНА на 15 декември 2010 г.
- 5 Съгласно член 58, параграф 4 от Регламент № 1907/2006 на 15 юни 2011 г. ЕСНА публикува проект за препоръка във връзка с веществата, които да включи в приложение XIV към същия регламент, която препоръка съдържа списъка с веществата, предмет на разрешение, приканвайки заинтересованите страни да представят коментари преди 14 септември 2011 г. В рамките на коментарите си, представени на вниманието на ЕСНА в хода на това публично консултиране, първият жалбоподател предлага да се предвиди освобождаване по смисъла на член 58, параграф 1, буква д) във връзка с член 58, параграф 2 от Регламент № 1907/2006 за употребата на хромовия триоксид като активен катализатор. Впоследствие са публикувани коментарите, представени от заинтересованите страни, сред които по-специално тези на първия жалбоподател.
- 6 На 19 декември 2011 г. Комитетът на държавите членки на ЕСНА приема становището си по проекта за препоръка, посочен в точка 5 по-горе.
- 7 На 20 декември 2011 г. ЕСНА представя препоръката си във връзка с веществата, които да бъдат включени в приложение XIV към Регламент № 1907/2006. В препоръката ЕСНА предлага да не се предвиди освобождаване за нито една от употребите на хромовия триоксид.
- 8 Съгласно член 131 и в съответствие с процедурата, предвидена в член 133, параграф 4 от Регламент № 1907/2006, на 17 април 2013 г. Европейската комисия приема Регламент (ЕС) № 348/2013 за изменение на приложение XIV към Регламент (ЕО) № 1907/2006 (ОВ L 108, стр. 1, наричан по-нататък „обжалваният акт“).
- 9 По силата на обжалвания акт хромовият триоксид е включен в приложение XIV към Регламент № 1907/2006. Не е предоставено никакво освобождаване на основание на член 58, параграф 2 от посочения регламент в полза на някои употреби на хромовия триоксид.

Производство и искания на страните

- 10 На 8 юли 2013 г. жалбоподателите подават настоящата жалба в секретариата на Общия съд.
- 11 С писмо, заведено в секретариата на Общия съд на 18 октомври 2013 г., Assogalvanica и 93 други физически и юридически лица подават молби за встъпване в подкрепа на исканията на жалбоподателите. След изслушване на страните по делото молбите на Assogalvanica и на другите встъпили страни, чиито имена са посочени в приложение II, са уважени с определение от 4 март 2014 г., VECCO и др./Комисия (T-360/13, EU:T:2014:130). Що се отнася до другите лица, подали молби за встъпване, техните молби са отхвърлени.

- 12 С писмо, заведено в секретариата на Общия съд на 21 октомври 2013 г., ЕСНА подава молба за встъпване в подкрепа на исканията на Комисията. След изслушване на страните по делото тази молба е уважена с определение от 22 ноември 2013 г.
- 13 На 22 януари 2014 г. ЕСНА представя писменото си становище при встъпване.
- 14 На 11 март 2014 г. жалбоподателите представят становищата си във връзка с писменото становище на ЕСНА при встъпване.
- 15 На 24 април 2014 г. Assogalvanica и другите встъпили страни, чиито имена са посочени в приложение II, подават писменото си становище при встъпване. На 18 юни 2014 г. жалбоподателите и Комисията представят становищата си във връзка с това писмено становище.
- 16 В жалбата си жалбоподателите искат от Общия съд:
- да обяви жалбата за допустима и основателна,
  - да обяви обжалвания акт за частично незаконосъобразен, тъй като е основан на явна грешка в преценката и нарушава член 58, параграф 2 от Регламент № 1907/2006, принципа на пропорционалност и правото на защита (включително принципите на добра администрация и на изрядност на научните становища),
  - да отмени частично обжалвания акт, доколкото в своето приложение на ред 16, пета колона, под заглавието „Освободени (категории) употреби“, не предвижда следното освобождаване: „употребата на хромов триоксид за производствени цели във водни разтвори, като по този начин се спазва максималната стойност на експозиция от $5\mu\text{g}/\text{m}^3$ (или $0,005\text{ mg}/\text{m}^3$)“ или подобна формулировка, която цели освобождаването на „употребата на хромов триоксид при галванизирание, офортни процеси, електрополиране и други процеси и технологии за обработка на повърхности, както и смесване“ или изрази със същата цел от обхвата на приложение на обжалвания акт,
  - да осъди Комисията да измени обжалвания акт, така че да се съобрази с решението на Общия съд,
  - да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.
- 17 В хода на съдебното заседание жалбоподателите се отказват от второто и четвъртото искане.
- 18 Комисията и ЕСНА искат от Общия съд:
- да обяви жалбата за неоснователна,
  - да осъди жалбоподателите, Assogalvanica и другите встъпили страни, чиито имена са посочени в приложение II, да заплатят съдебните разноски.
- 19 Assogalvanica и другите встъпили страни, чиито имена са посочени в приложение II, искат от Общия съд:
- да обяви обжалвания акт за частично незаконосъобразен, тъй като е основан на явна грешка в преценката и нарушава член 58, параграф 2 от Регламент № 1907/2006, принципа на пропорционалност и правото на защита (включително принципите на добра администрация и на изрядност на научните становища),

- да отмени частично обжалвания акт, доколкото в своето приложение на ред 16, пета колона, под заглавието „Освободени (категории) употреби“, не предвижда следното освобождаване: „употребата на хромов триоксид за производствени цели във водни разтвори, като по този начин се спазва максимална стойност на експозиция от $5\mu\text{g}/\text{m}^3$ (или $0,005\text{ mg}/\text{m}^3$)“ или подобна формулировка, която цели освобождаването на „употребата на хромов триоксид при галванизирание, офортни процеси, електрополиране и други процеси и технологии за обработка на повърхности, както и смесване“ или изрази със същата цел от обхвата на приложение на обжалвания акт,
  - да осъди Комисията да измени обжалвания акт, така че да се съобрази с решението на Общия съд,
  - да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.
- 20 С писмо, заведено в секретариата на Общия съд на 8 септември 2015 г., жалбоподателите искат да се възобнови устната фаза на производството, представяйки нов научен анализ във връзка с данните от доклада „MEGA“. В този случай жалбоподателите искат въпросната експертиза да бъде приобщена към преписката и посредством процесуално-организационно действие да се поиска от страните да вземат отношение по значението ѝ за разрешаване на спора.

От правна страна

По допустимостта първото и третото искане на Assogalvanica и другите встъпили страни, чиито имена са посочени в приложение II

- 21 Съгласно член 40, четвърта алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, приложим към Общия съд по силата на член 53, първа алинея от този статут, исканията в молбата за встъпване се ограничават до подпомагане по отношение на исканията на една от страните. Ето защо встъпилата страна не може да разширява исканията на страната, в подкрепа на която встъпва (решение от 10 май 2001 г., Kaufring и др./Комисия, T-186/97, T-187/97, T-190/97—T-192/97, T-210/97, T-211/97, T-216/97—T-218/97, T-279/97, T-280/97, T-293/97 и T-147/99, Rec, EU:T:2001:133, т. 137).
- 22 В настоящия случай жалбоподателите се отказват от второто и четвъртото си искане. Следователно първото и третото искане на Assogalvanica и на другите встъпили страни, чиито имена са посочени в приложение II, не са повече в подкрепа на исканията на жалбоподателите, поради което трябва да се отхвърлят като недопустими.

По съществуването на спора

- 23 В подкрепа на жалбата си жалбоподателите изтъкват четири основания, изведени, първо, от явни грешки в преценката, второ, от нарушение на член 58, параграф 2 от Регламент № 1907/2006, трето, от нарушение на принципа на пропорционалност и четвърто, от нарушение на правото на защита и на принципите на добра администрация и на „изрядност на научните становища“.
- 24 Най-напред следва да се разгледа второто основание.

По второто основание, изведено от нарушение на член 58, параграф 2 от Регламент № 1907/2006

- 25 Жалбоподателите твърдят, че Комисията е нарушила член 58, параграф 2 от Регламент № 1907/2006, като не е освободила от изискването за разрешение разглежданото използване на хромовия триоксид. Според тях рискът, произтичащ от това използване, е правилно контролиран. Съществувало специфично законодателство на Общността, налагащо минимални мерки, които работодателите трябва задължително да приемат, за да контролират рисковете, произтичащи от употребата на хромовия триоксид, а именно Директива 98/24/ЕО на Съвета от 7 април 1998 година за опазване на здравето и безопасността на работниците от рискове, свързани с химични агенти на работното място (четирнадесета специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО (ОВ L 131, стр. 11; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 47), и Директива 2004/37/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно защитата на работниците от рискове, свързани с експозицията на канцерогени или мутагени по време на работа (шеста специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 на Директива 89/391/ЕИО на Съвета) (ОВ L 158, стр. 50; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 45). Тези директиви били „специфични“ дори за веществата, които не са посочени изрично в тях, доколкото тези вещества попадат в една от категориите от вещества, посочени във въпросните директиви. Фактът, че директивите не включват гранична стойност на професионална експозиция за хромовия триоксид не означавал, че те не се достатъчно „специфични“ и че не предвиждат „минимални изисквания“ по смисъла на член 58, параграф 2 от Регламент № 1907/2006. Да се изискват гранични стойности на професионална експозиция означавало да се установят максимални изисквания, което нахвърляло обхвата на член 58, параграф 2 от Регламент № 1907/2006, в който се говори единствено за минимални изисквания. В съобщението си относно резултатите от оценката на риска и стратегиите за неговото ограничаване при веществата: хромов триоксид, амониев дихромат, калиев дихромат (ОВ C 152, 2008 г., стр. 1), Комисията освен това приела, че вече приложимите мерки за ограничаване на рисковете са достатъчни. В „пътната карта на веществата, пораждащи сериозно безпокойство“, публикувана през февруари 2013 г. от Комисията, същата признала, че рисковете могли да бъдат контролирани дори „без“ Регламент № 1907/2006. Заедно с това нямало никакъв риск от специфичен рак, причинен от сектора на галванизация, което се дължало на ефективността на мерките за ограничаване на рисковете, приети от работодателите. Освен това на ползвателите на хромов триоксид се налагали други законодателни разпоредби, предназначени да защитават здравето и околната среда, като Директива 2012/18/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 година относно контрола на опасностите от големи аварии, които включват опасни вещества, за изменение и последваща отмяна на Директива 96/82/ЕО на Съвета (ОВ L 197, стр. 1), Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година относно емисиите от промишлеността (комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването) (ОВ L 334, стр. 17) и различни национални разпоредби. Освен това достатъчно равнище на контрол върху рисковете, свързани с въпросните употреби на хромов триоксид, се осигурявало от редица национални правила и можело да се постигне чрез доброволното прилагане на граничните стойности на професионална експозиция. В заключение, задължението да се прецени възможността от освобождаване и свързаната с това доказателствена тежест в рамките на член 58, параграф 2 от Регламент № 1907/2006, били в тежест на Комисията, а не на икономическите оператори.
- 26 Assogalvanica и другите встъпили страни, чиито имена са посочени в приложение II, по същество се присъединяват към доводите на жалбоподателите, като посочват едновременно с това, че Комисията и ЕСНА е трябвало да проверят надлежно и задълбочено ефективността на мерките, които са вече в сила, което следвало от думата „правилно“ в текста на член 58, параграф 2 от Регламент № 1907/2006, но също и от целта, формулирана в член 55 от посочения регламент, според който Комисията и ЕСНА трябва да вземат предвид безпрепятственото функциониране на пазара на Съюза. Член 58, параграф 2 от този регламент освен това предвиждал само минимални изисквания, така че едностранното налагане на по-стриктни изисквания от

Комисията противоречало на принципа на субсидиарност. Преценката на основание на тази последна разпоредба изисквала по-задълбочен анализ не само на релевантното законодателство на Съюза, но и на основното законодателство, на практическото му приложение и на фактическите данни, събрани с тази цел, за да се прецени дали минималните изисквания действително позволяват да се контролират рисковете.

- 27 Комисията, подпомагана от ЕСНА, оспорва тези доводи.
- 28 В началото следва да се посочи, че с Регламент № 1907/2006 законодателят е установил режим за регистрация, оценка и разрешаване на химикалите, както и ограничения, приложими към тези химикали, с които съгласно съображение 1 от този регламент се цели по-специално да се гарантира високо ниво на защита на здравето на човека и околната среда, както и свободното движение на веществата във вътрешния пазар, повишавайки същевременно конкурентоспособността и иновацията. По-специално в дял VII от този регламент се предвижда разрешителна процедура. Съгласно член 55 от посочения регламент с тази процедура се цели да се гарантира безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар, като същевременно се осигурява надлежният контрол върху риска от пораждащите сериозно безпокойство вещества и постепенното заместване на тези вещества с подходящи алтернативни вещества или технологии, когато това е икономически и технически надеждно. Разрешителната процедура може да се прилага за всички вещества, отговарящи на критериите по член 57 от посочения регламент.
- 29 Първата фаза на разрешителната процедура се състои в разглеждане от страна на ЕСНА на въпроса дали дадено вещество отговаря на критериите, посочени в член 57 от Регламент № 1907/2006, въз основа по-специално на досие по приложение XV от същия регламент. Досието е изготвено по искане на Комисията от ЕСНА или от държава членка. В края на тази фаза ЕСНА идентифицира това вещество като отговарящо на критериите и го включва в списъка с кандидат-вещества.
- 30 Втората фаза на разрешителната процедура има за цел включване на вещество, което е в списъка с кандидат-вещества, в приложение XIV към Регламент № 1907/2006 съгласно член 58 от този регламент. След включването на въпросното вещество в приложението и след като условията за забраната му, както са посочени в член 56 от Регламента, са изпълнени, то не може повече да бъде употребявано или пускано на пазара, освен когато в рамките на третата фаза на въпросната процедура се предостави разрешение за определена употреба на основание на член 60 от същия регламент. Решението за включване на веществото в приложението се взема от Комисията въз основа на препоръка, изготвена от ЕСНА, която взема предвид предварителното становище на своя Комитет на държавите членки и коментарите, по-специално тези относно употреби, които следва да бъдат освободени от изискването за разрешение съгласно член 58, параграф 2 от въпросния регламент, представени от заинтересованите страни в рамките на обществена консултация, предвидена в член 58, параграф 4, втора алинея от разглеждания регламент.
- 31 Решението за включване на вещество, посочено в член 57 от Регламент № 1907/2006, в приложение XIV към посочения регламент трябва да определи съгласно член 58, параграф 1, буква д) от Регламента употребите или категориите употреби, освободени от изискването за разрешение, ако съществуват такива, и условията за такива изключения, ако съществуват такива. Предоставянето на посоченото освобождаване се урежда от член 58, параграф 2 от същия регламент, според който употреби или категории употреби могат да бъдат освободени от изискването за разрешаване, при условие че въз основа на съществуващото специфично законодателство на Съюза, налагащо минимални изисквания, свързани със защитата на здравето на човека или околната среда при употребата на веществото, рискът е правилно контролиран.

- 32 Тъй като по същество жалбоподателите твърдят, че условията, предвидени в член 58, параграф 2 от Регламент № 1907/2006, са изпълнени и че Комисията е била длъжна да предостави освобождаване на основание на тази разпоредба, най-напред следва да се разгледа дали има „съществуващо специфично законодателство на Общността, налагащо минимални изисквания, свързани със защитата на здравето на човека или околната среда при употребата на [хромовия триоксид]“. Ако това е така, след това следва да се анализира дали „въз основа на [въпросното] специфично законодателство на Общността [...] рискът е правилно контролиран“. Накрая, ако тези предпоставки са изпълнени, следва да се разгледа дали Комисията, която „може“ да предостави освобождаване и която следователно разполага с право на преценка в това отношение, е допуснала грешка при упражняване на това си право.
- 33 Най-напред следва да се подчертае, че „законодателство на Общността“ по смисъла на член 58, параграф 2 от Регламент № 1907/2006 е правна норма, приета от орган в рамките на Съюза, която има за цел да произведе задължително действие. От това следва, както между впрочем жалбоподателите признават в хода на съдебното заседание, че разпоредбите на редица национални законодателства, както и доброволчески практики, не могат да отговорят на първата предпоставка, предвидена в член 58, параграф 2 от Регламент № 1907/2006, доколкото те не представляват „съществуващо специфично законодателство на Общността, налагащо минимални изисквания, свързани със защитата на здравето на човека или околната среда при употребата на веществото“. Ето защо не следва да се разглеждат нито националните законодателства, изтъкнати от жалбоподателите, нито доброволческите практики, на които те се позовават.
- 34 По отношение на съобщението на Комисията, посочено в точка 24 по-горе, към което препращат жалбоподателите, следва да се отбележи, че то съдържа информация относно оценката на риска и стратегиите за неговото ограничаване във връзка по-специално с хромовия триоксид. За разлика от това съобщението няма задължително съдържание и не разяснява друга разпоредба, а се ограничава, от една страна, до информация за резултатите от оценката, в частност на рисковете, произтичащи от използването на хромовия триоксид, а от друга страна, до посочването, че Комисията е приела препоръката си от 30 май 2008 година относно мерки за намаляване на риска от веществата хромов триоксид, амониев дихромат и калиев дихромат (ОВ L 158, стр. 65), към която препраща съобщението. При липсата на какъвто и да е нормативен характер това съобщение не може, както между впрочем жалбоподателите признават в хода на съдебното заседание, да се приеме за „законодателство на Общността“ по смисъла на член 58, параграф 2 от Регламент № 1907/2006.
- 35 Ето защо следва да се разгледа дали посочените от жалбоподателите директиви, а именно Директиви 98/24, 2004/37, 2010/75 и 2012/18, представляват „съществуващо специфично законодателство на Общността, налагащо минимални изисквания, свързани със защитата на здравето на човека или околната среда при употребата на веществото“ по смисъла на член 58, параграф 2 от Регламент № 1907/2006.
- 36 На първо място, жалбоподателите, Assogalvanica, а също и другите встъпили страни, чиито имена са посочени в приложение II, посочват две директиви, които са свързани със защитата на работниците и служителите на работното им място, а именно Директиви 98/24 и 2004/37.
- 37 Що се отнася до Директива 98/24, жалбоподателите, Assogalvanica, а също и другите встъпили страни, чиито имена са посочени в приложение II, се позовават по-специално на член 1, член 4, параграфи 1 и 2, член 5, параграф 2, член 6, параграфи 2 и 3, член 8 и член 10 от тази директива. По силата на член 1 Директивата има за цел да определи „минимални изисквания за защита на работниците от рискове за тяхното здраве и безопасност, които произтичат или има вероятност да произтекат от въздействието на химични агенти, които съществуват на работното място, или в резултат на всяка трудова дейност, включваща химични агенти“. Същата директива предвижда основно мерки, които да се приемат от работодателите с цел избягване или ограничаване на

рисковете, произтичащи от експозицията на работниците или служителите на посочените вещества. Мерките включват по-специално задължения относно оценката на риска, на който са изложени работниците или служителите на работното им място (член 4), заместването на опасни вещества с по-малко опасни (член 6), намаляването на количеството на подобни вещества (член 6), индивидуалната защита (член 6), непрекъснатото медицинско наблюдение на съответните работници или служители (член 10) и накрая, информацията, която да се предостави на работниците или служителите и на компетентните органи (член 9, параграф 3). Следователно въпросната директива установява скала от мерки. Преди всичко експозицията на работника или служителя на опасното вещество трябва да се избягва, за предпочитане като се замени опасното вещество с по-малко опасно, а ако това е невъзможно, като се установи затворена производствена система. Ако нито една от тези мерки не е възможна, експозицията на работниците или служителите трябва да бъде намалена възможно най-много чрез мерки за колективна защита, каквито са подобряването на вентилационните системи и на методите на работа. В заключение, ако тези мерки не са достатъчни, за да се избегне експозицията на работниците или служителите, на трето място, работодателят трябва да предвиди мерки за индивидуална защита, каквито са предоставянето на адекватни предпазни средства.

38 Най-общо Директива 98/24 се прилага за всички химични агенти. Тя има общо приложение. Целта ѝ е да установи по-специално задължения, които да се спазват от работодателите, които от своя страна трябва да гарантират адекватно равнище на сигурност за работниците или служителите на работното им място. Следва обаче да се подчертае, че тя предвижда задължителни гранични стойности на професионална експозиция за веществата, включени в приложение I към нея, където понастоящем са посочени само оловото и неговите съединения. За останалите вещества член 3, параграф 2 от посочената директива предвижда бъдещото определяне на „индикативни гранични стойности на професионална експозиция, които ще бъдат определени на общностно равнище“, че „[т]ези гранични стойности се установяват или преразглеждат, като се отчитат наличните техники за измерване, в съответствие с процедурата, посочена в член 17 от Директива 89/391/ЕИО“, и че, „[д]ържавите членки уведомяват редовно организациите на работниците и на работодателите за индикативните гранични стойности на професионална експозиция, определени на общностно равнище“. Съгласно член 3, параграф 3 от тази директива „[з]а всеки химичен агент, за който на общностно равнище е установена индикативна гранична стойност на професионална експозиция, държавите членки определят национална гранична стойност на професионална експозиция, като отчитат общностната гранична стойност и определят нейното естество в съответствие с националното законодателство и практика“. Съгласно член 3, параграф 4 от същата директива „[н]а общностно равнище могат да се определят задължителни гранични стойности на професионална експозиция и освен факторите, отчетени при установяването на индикативни гранични стойности на професионална експозиция, те отчитат факторите на изпълнимост, като същевременно се поддържа целта за гарантиране на здравето на работниците на работното място“.

39 По отношение на връзката между Директива 98/24 и Регламент № 1907/2006 последният предвижда в съображение 5, че той „следва да се прилага, без да засяга законодателството на Общността в областта на работната и околната среда“, и в съображение 12, че „не засяга прилагането на директивите за защита на работниците и околната среда, и по-специално Директива [2004/37] и Директива [98/24], съгласно които от работодателите се изисква да елиминират опасните вещества, когато това е технически възможно или да заменят опасните вещества с по-малко опасни вещества“. Член 2, параграф 4, буква а) от посочения регламент предвижда, че Регламентът се прилага, „без да засяга законодателството на Общността за работна среда и околна среда, включително Директива 89/391/ЕИО [...], Директива 96/61/ЕО [...], Директива [98/24], Директива 2000/60/ЕО [...] и Директива [2004/37]“.

- 40 В светлината на изложеното по-горе следва да се признае, че доколкото Директива 98/24 не се позовава на определено вещество, какъвто е случаят с веществата, посочени в приложение I към тази директива, не може да се приеме, че тя е специфична, защото се прилага общо за всички химически вещества, нито че налага минимални изисквания, тъй като установява само обща рамка за задълженията на работодателите, които излагат работниците или служителите си на рискове, произтичащи от използването на химически вещества. Общият характер на тази директива е ясно очертан от факта, че в член 3 от нея законодателят е приел определянето на граничните стойности като неразделна част от механизма за защита на работниците или служителите, и от факта, че определянето тепърва предстои за веществата, за които няма подобни стойности. Ето защо, противно на твърдяното от Assogalvanica и другите встъпили страни, чиито имена са посочени в приложение II, Комисията не може да бъде упрекната, че е нарушила член 58, параграф 2 от Регламент № 1907/2006, изисквайки гранични стойности на професионална експозиция, тъй като изискването на тези гранични стойности следва от прилагането на член 3 от същата директива. Следователно Комисията не е добавила по своя инициатива специфични изисквания, а напротив, правилно е приела, че при липсата на гранични стойности въпросната директива не представлява „съществуващо специфично законодателство на Общността, налагащо минимални изисквания, свързани със защитата на здравето на човека или околната среда при употребата на веществото“ по смисъла на член 58, параграф 2 от Регламент № 1907/2006.
- 41 В заключение, ако препоръчаният от жалбоподателите подход, според който Директива 98/24 трябва да се приеме за специфично законодателство, без да се засяга въпросът дали налага гранични стойности на професионална експозиция, бъде възприет, всички химически агенти следва да се считат за уредени от „съществуващо специфично законодателство на Общността, налагащо минимални изисквания“. В подобна хипотеза на практика винаги би било възможно да се предостави предвиденото в член 58, параграф 2 от посочения регламент освобождаване въпреки факта, че тази разпоредба представлява изрично изключение от принципа, установен в член 57 от Регламента във връзка със съображение 69 от същия регламент, според който веществата, пораждащи сериозно безпокойство, по принцип трябва да се включат в приложение XIV към въпросния регламент и да бъдат предмет на разрешителната процедура, предвидена в член 60 от същия регламент. От това следва, че препоръчаният от жалбоподателите подход би могъл да постави в сериозна опасност целта и действието, установени от разглеждания регламент, поради което не може да бъде приет.
- 42 Що се отнася до Директива 2004/37, жалбоподателите, Assogalvanica, а също и другите встъпили страни, чиито имена са посочени в приложение II, се позовават по-специално на член 1, член 3, параграф 1, член 4, член 5, параграфи 1, 3 и 5 и на членове 6 и 14 от въпросната директива. Съгласно член 1 от тази директива целта ѝ е „защитата на работниците от рисковете за тяхното здраве и безопасност, включително предотвратяването на такива рискове, които възникват или могат да възникнат поради експозицията им на канцерогени или мутагени по време на работа“. Същата директива определя „минималните специални изисквания в тази област, включително граничните стойности“. По този начин въпросната директива, подобно на Директива 98/24, предвижда скала от мерки, които включат по-специално задълженията относно оценката на риска, на който са изложени работниците или служителите на работното им място (член 3, параграфи 2—4), заместването на опасни вещества с по-малко опасни (член 4), намаляването на количеството на подобни вещества (член 5), индивидуалната защита (членове 8 и 10), непрекъснатото медицинско наблюдение на съответните работници или служители (член 14) и накрая, информацията, която да се предостави на работниците или служителите и на компетентните органи (членове 11, 12 и 19).
- 43 Директива 2004/37 се прилага за всички канцерогени или мутагени. Тя обаче предвижда задължителни гранични стойности на професионална експозиция за бензена, моновинил хлорида и пращинките от твърди дървета (приложение III). В член 16, параграф 1 се предвижда, че „[в]ъз основа на наличната информация, включително и научните и технически данни,

Съветът определя, чрез директиви, в съответствие с процедурата, предвидена в член 137, параграф 2 от Договора [ДЕО, понастоящем член 153, параграф 2 от ДФЕС], гранични стойности за всички канцерогени или мутагени, за които това е възможно и ако това е необходимо, други, пряко свързани разпоредби“. В това отношение съображение 13 от тази директива уточнява, че „[г]раничните стойности на професионална експозиция трябва да се разглеждат като важен елемент от общите разпоредби за защита на работниците“ и че „[т]ези гранични стойности трябва да се преразглеждат винаги, когато най-новите научни данни налагат това“.

- 44 Както вече бе посочено по отношение на Директива 98/24, Регламент № 1907/2006 не засяга приложението на директивите за защита на работниците или служителите, включително Директива 2004/37, спрямо която се прилага същото заключение като посоченото в точка 40 по-горе. Доколкото последната директива се позовава единствено на бензена, моновинил хлорида и пращинките от твърди дървета, за които установява максимални стойности на професионална експозиция, не може да се приеме, че тя е „специфична“, нито че налага минимални изисквания. Освен това, подобно на Директива 98/24, законодателят ясно е посочил в член 16 от Директива 2004/37, че определянето на граничните стойности е неразделна част от механизма за защита на работниците или служителите и че това тепърва предстои за веществата, за които няма подобни стойности. В заключение, с оглед на член 57, букви а) и б) от Регламент № 1907/2006, който включва канцерогенните и мутагенните вещества в разрешителния механизъм, уреден в дял VII от този регламент, целта и действието на системата за контрол и защита, установена с въпросния регламент, биха могли да бъдат поставено в сериозна опасност, ако следва да се приеме, че Директива 2004/37 е съществуващо специфично законодателство на Общността, налагащо минимални изисквания, свързани със защитата на здравето на човека или околната среда при употребата на веществото по смисъла на член 58, параграф 2 от този регламент, за което и да е канцерогенно или мутагенно вещество. Същото заключение, като изложеното в точка 41 по-горе, се прилага и по отношение на Директива 2004/37.
- 45 Ето защо се налага изводът, че по отношение на хромовия триоксид нито Директива 98/24, нито Директива 2004/37 не представляват „съществуващо специфично законодателство на Общността, налагащо минимални изисквания, свързани със защитата на здравето на човека или околната среда при употребата на веществото“ по смисъла на член 58, параграф 2 от Регламент № 1907/2006.
- 46 Този извод не може да се оспори от другите доводи на жалбоподателите, на Assogalvanica и на другите встъпили страни, чиито имена са посочени в приложение II.
- 47 Най-напред жалбоподателите поддържат, че като изисква във връзка с прилагането на член 58, параграф 2 от Регламент № 1907/2006 гранични стойности на професионална експозиция, на практика Комисията на практика налага не минимални изисквания, а максимални такива. В това отношение следва да се припомни, че критерият „минимални изисквания“ не може да означава каквато и да е мярка, предвидена в законодателен акт на Съюза. Понятието за минимално изискване трябва да се разбира, от една страна, в смисъл, че представлява минимален стандарт в интерес на работниците или служителите или на други засегнати лица, а от друга страна, в смисъл, че позволява да се приемат или наложат още по-стриктни мерки на национално равнище като част от законодателство, което е по-строго от законодателството, което налага минимално изискване на равнището на Съюза. Фактът, че се изискват гранични стойности на професионална експозиция, следователно не означава, че се прилага максимално изискване, а представлява възможно минимално изискване по смисъла на член 58, параграф 2 от Регламент № 1907/2006.

- 48 Освен това жалбоподателите твърдят, че за да бъде дадено законодателство „специфично“ по смисъла на член 58, параграф 2 от Регламент № 1907/2006, е достатъчно то да се позовава на категория от вещества и по-специално на критериите за класифициране. Първият жалбоподател цитира документ на ЕСНА, озаглавен „Preparation of draft Annex XIV entries for the third recommendation of substances to be included in Annex XIV — General Approach“ (Подготовка на проектите за включване на веществата в приложение XIV — Общ подход), от който следвало, че принадлежността на дадено вещество към категории, каквито са „канцерогенните вещества“ или „мутагенните вещества“, е достатъчна, за да се приеме, че законодателство относно една от тези категории е специфично.
- 49 Този довод не може да се приеме.
- 50 На първо място, цитираният от жалбоподателите документ е просто съобщение на ЕСНА, уведомяващо заинтересованите страни за подхода, възприет от тази агенция във връзка с оценката по-специално на предпоставките, предвидени в член 58, параграф 2 от Регламент № 1907/2006. Този документ няма никаква правна стойност и не е релевантен при тълкуването на посочения член от съда на Съюза.
- 51 На второ място, от текста на точка 5.1, второ съображение от цитирания от жалбоподателите документ не може да се изведе, че който и да е критерий за класифициране е достатъчен, за да се приеме за специфично законодателство относно категория от вещества, принадлежащи към този критерий.
- 52 В началото следва да се отбележи, че точка 5.1, второ съображение от цитирания от жалбоподателите документ се позовава на правилен контрол на рисковете. Следователно фактът, че с посоченото съображение ЕСНА е искала да внесе уточнение относно критериите, които според нея позволяват дадено законодателство да се приеме за специфично, е спорен.
- 53 Освен това в цитирания от жалбоподателите документ ЕСНА уточнява, че „най-общо въпросното законодателство трябва да се позовава на специфичното вещество, което следва да се включи в приложение XIV [към Регламент № 1907/2006], или като го посочи, или като се позове не групата, към която това вещество принадлежи, например като посочи критериите за класифициране или критериите от приложение XIII [към този регламент]“. Дори да се приеме, че ЕСНА е имала намерението да внесе уточнение относно критериите, които според нея позволяват дадено законодателство да се приеме за специфично, от разглеждания откъс може единствено да се направи изводът, че преди всичко веществото трябва да бъде посочено като такова от законодателството и че ако това не е така, би било възможно и категория от вещества да се приеме за предмет на специфично законодателство, ако все пак законодателството посочва добре отграничена от другите вещества категория. Следователно специфичността на законодателство, което посочва категория от вещества, трябва да бъде сравнима с тази на законодателство, което посочва само едно вещество. От това следва, че посочването единствено на канцерогенни, мутагенни или химични вещества е твърде общо.
- 54 На второ място, жалбоподателите посочват две директиви, които са свързани със защитата на околната среда, а именно Директиви 2010/75 и 2012/18, без обаче да уточнят в каква степен тези директиви представляват „съществуващо специфично законодателство на Общността, налагащо минимални изисквания, свързани със защитата на здравето на човека или околната среда при употребата на веществото“ по смисъла на член 58, параграф 2 от Регламент № 1907/2006. В подкрепа на доводите си те препращат само към приложение А.22 към жалбата, което, без да посочва нито автора, нито източника на доклад, озаглавен „Environmental Risk Reduction Strategy and Analysis of Advantages and Drawbacks for Hexavalent Chromium“ (Стратегия за намаляване на рисковете за околната среда и анализ на предимствата и недостатъците от употребата на хромовия триоксид), възпроизвежда част 4 от този доклад, заемайки повече от 40 страници. Според тях Директива 2010/75, както и документ, наречен

„BREF“, а именно референтен документ за най-добрите налични техники за обработване на повърхността на металите и пластмасите от август 2006 г., гарантират прилагането на най-добрите налични техники, т.е. на най-ефективните, най-напредналите и най-лесните за прилагане начини на функциониране с цел възпрепятстване или намаляване на емисиите и на тяхното въздействие върху околната среда.

- 55 На първо място, налага се констатацията, че тези доводи са недопустими, доколкото жалбоподателите твърдят, че Директиви 2010/75 и 2012/18 представляват „съществуващо специфично законодателство на Общността, налагащо минимални изисквания, свързани със защитата на здравето на човека или околната среда при употребата на веществото“ по смисъла на член 58, параграф 2 от Регламент № 1907/2006, защото Общият съд не може вместо жалбоподателите да търси и сам да идентифицира обстоятелствата в обемистото приложение А.22 към жалбата, към което те най-общо препращат, за които обстоятелства той би могъл да приеме, че може да са в подкрепа на доводите им (вж. в този смисъл определение от 29 ноември 1993 г., Koelman/Комисия, T-56/92, Rec, EU:T:1993:105, т. 23). Доколкото тези доводи се отнасят единствено до контрола върху рисковете, те освен това са и недопустими, тъй като само общото препращане към приложението, без да се уточнят релевантните откъси или параграфи, също не позволява да се разбере защо рискът трябва да се приеме за контролиран. Колкото до документа, наречен „BREF“, прилага се същото заключение. Освен това следва да се констатира, че посоченият документ не е бил предаден на Общия съд, който следователно не може да го разгледа.
- 56 На второ място, дори да се предположи, че доводите на жалбоподателите относно Директива 2012/18 са допустими, по никакъв начин не може да се приеме, че посочената директива е „съществуващо специфично законодателство на Общността, налагащо минимални изисквания, свързани със защитата на здравето на човека или околната среда при употребата на веществото“ по смисъла на член 58, параграф 2 от Регламент № 1907/2006, при това въпреки че тази директива е приложима към хромовия триоксид по силата на част 1 от приложение I към нея във връзка с приложение VI, таблица 3.1, пореден номер 024-001-00-0 към Регламент № 1272/2008.
- 57 Всъщност от член 1 от Директива 2012/18 следва, че тя има за предмет предотвратяването на „големи аварии“, които включват опасни вещества, и ограничаването на последствията от тях за човека и за околната среда с оглед осигуряване на високо ниво на защита в целия Съюз по един последователен и ефективен начин. В член 5, параграф 1 от тази директива са предвидени общи задължения за икономическите оператори, които трябва да вземат всички необходими мерки за предотвратяване на големи аварии и за ограничаване на последствията от тях за човешкото здраве и за околната среда. В приложение III, точка б) от същата директива се уточняват елементите на системата за управление на безопасността, които икономическите оператори са длъжни да приложат в инсталациите си по силата на член 8 от въпросната директива, а именно обучение и информиране на персонала, идентифициране и оценка на големи опасности, контрол върху промишлените инсталации, управление на промените в инсталациите, процесите или складовите съоръжения, планиране за извънредни ситуации, продължителен мониторинг на изпълнението, докладване на големи аварии и периодични одит и преразглеждане.
- 58 Приложение I към Директива 2012/18 установява освен това праговете за минималните количества на опасните вещества (в тонове), ограничавайки по този начин приложното си поле. Така Директивата не се прилага за предприятията, в които има опасни вещества в количества, които са по-малки от посочените в колона 2 от приложение I, част 1 или част 2. За разлика от това в приложното поле на Директивата попадат „предприятията с нисък рисков потенциал“ по смисъла на член 3, параграф 2 или „предприятията с висок рисков потенциал“ по смисъла на член 3, параграф 3. Следователно приложение I към същата директива не установява нито гранични стойности на професионална експозиция, нито гранични стойности на емисии за дадено предприятие.

- 59 Поради тази причина целта на Директива 2012/18 е да се гарантира сигурността на инсталациите с цел да се избегнат „големи“ аварии. Тя няма за цел нито специфичните употреби на опасните вещества в рамките на нормалните промишлени дейности на предприятие като такива, нито защитата на хората от твърде голяма експозиция на опасните вещества на работното място. Следователно тя не може да се приеме за „съществуващо специфично законодателство на Общността, налагащо минимални изисквания, свързани със защитата на здравето на човека или околната среда при употребата на веществото“ по смисъла на член 58, параграф 2 от Регламент № 1907/2006.
- 60 На трето място, дори да се приемат доводите на жалбоподателите във връзка с Директива 2010/75 като допустими, следва да се отбележи, че въпросната директива не може да се приеме за „съществуващо специфично законодателство на Общността, налагащо минимални изисквания, свързани със защитата на здравето на човека или околната среда при употребата на веществото“ по смисъла на член 58, параграф 2 от Регламент № 1907/2006.
- 61 Съгласно член 1 Директива 2010/75 съдържа „правила за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването, произтичащо от промишлени дейности“. Тя установява също така правила, предназначени да предотвратят или в случаите, когато това е практически неосъществимо, да намалят емисиите във въздуха, водите и земята, както и да предотвратят генерирането на отпадъци, с цел постигането на висока степен на опазване на околната среда като цяло. Съгласно член 2 тя се прилага за промишлените дейности, водещи до замърсяване, които са посочени в глави II—VI. Не се прилага за научноизследователски и развойни дейности или за изпитване на нови продукти и процеси. Съгласно приложение I към нея тя се прилага по-специално към дейности по „[п]овърхностна обработка на метали или пластмаси чрез електролитни или химични процеси, при които обемът на ваните за обработка е над 30 m³“. Член 14, параграф 1, буква а) налага на държавите членки да приемат необходимите мерки за спазване на изискванията на членове 11 и 18 и по-специално да определят норми за допустими емисии на замърсяващите вещества, изброени в приложение II, и други замърсяващи вещества, които е възможно да бъдат изпуснати от съответната инсталация в значителни количества, като се вземат предвид свойствата и способността им да пренасят замърсяване от един компонент на околната среда в друг. Това приложение изброява редица вещества и по-специално вещества и смеси с доказани канцерогенни или мутагенни свойства или свойства, които могат да въздействат чрез въздуха върху репродукцията във или чрез водната среда.
- 62 Ако следователно няма никакво съмнение, че Директива 2010/75 може да се приложи най-общо към емисиите от промишлеността в резултат от употребата на хромов триоксид, налага се все пак констатацията, че тази директива не съдържа специфична разпоредба за това вещество. Тя се прилага единствено при повърхностна обработка на метали или пластмаси чрез електролитни или химични процеси, при които обемът на ваните за обработка е над 30 m³. Следователно тя е насочена към конкретен промишлен процес, който надхвърля определен праг на значителен обем, а не към особено вещество от този процес, с уговорката, че се прилага не към всички видове от този процес, а по-специално към процесите, които не надхвърлят посочения праг.
- 63 От изложеното по-горе става ясно, че жалбоподателите, Assogalvanica и другите стъпили страни, чиито имена са посочени в приложение II, не са доказали по отношение на хромовия триоксид „съществуващо специфично законодателство на Общността, налагащо минимални изисквания, свързани със защитата на здравето на човека или околната среда при употребата на веществото“ по смисъла на член 58, параграф 2 от Регламент № 1907/2006.
- 64 Колкото до втората предпоставка, предвидена в член 58, параграф 2 от Регламент № 1907/2006, а именно правилно контролиран риск въз основа на съществуващото специфично законодателство на Общността, налагащо минимални изисквания, свързани със защитата на здравето на човека или околната среда при употребата на веществото, следва да се отбележи, както вече бе

посочено в точка 32 по-горе, че освобождаване може да бъде предоставено, ако са изпълнени всички предпоставки в тази разпоредба. Когато липсва съществуващо специфично законодателство на Общността, налагащо минимални изисквания, свързани със защитата на здравето на човека или околната среда при употребата на веществото, не се налага да се разглежда втората предпоставка. Освен това следва да се посочи, че с оглед на израза „въз основа на“ в редакцията на френски език на посочената разпоредба и изразите, използвани в другите езикови редакции на тази разпоредба, като на немски „auf der Grundlage“ и английски „on the basis of“, контролът на риска трябва да почива на съществуващото специфично законодателство на Общността. При липсата обаче на такова законодателство не може да става въпрос за контрол на риска, дори да се допусне, че такъв контрол е установен — основание, което само по себе си е достатъчно, за да се констатира, че в случая втората предпоставка не е изпълнена. Другите доводи, които жалбоподателите изтъкват с цел да докажат, че на практика рисковете, произтичащи от различното използване на хромовия триоксид, са на други основания практически несъществуващи, дори пренебрежими или под контрол, не установяват връзка между твърдения контрол върху рисковете и съществуващото специфично законодателство, поради което са неотнормирани.

- 65 Предвид факта, че всички предпоставки, предвидени в член 58, параграф 2 от Регламент № 1907/2006, не са изпълнени, Комисията не разполага с право на преценка в конкретния случай по отношение на предоставянето на освобождаване на основание на този член. Общият съд обаче отбелязва, че ако предпоставките, посочени в точка 32 по-горе, бяха изпълнени, правото на преценка, с което щеше да разполага Комисията, нямаше да бъде безгранично и нямаше да ѝ даде право да приеме произволни мерки. Въпреки това, дори в тази хипотеза, доводите на жалбоподателите, на Assogalvanica и на другите встъпили страни, чиито имена са посочени в приложение II, нямаше да се приемат, тъй като изтъкнатите обстоятелства не позволяват да се приеме, че правото на преценка на Комисията е толкова ограничено, че тя е била длъжна да предостави поисканото освобождаване.
- 66 В светлината на изложеното по-горе се налага изводът, че Комисията не е нарушила член 58, параграф 2 от Регламент № 1907/2006, като не е предоставила поисканото от жалбоподателите освобождаване. Ето защо второто основание, изведено от нарушение на този член, трябва да се отхвърли.

По първото основание, изведено от явни грешки в преценката

- 67 По същество жалбоподателите оспорват научната обосновка на обжалвания акт, като основният им довод е, че Комисията не била разгледала надлежно въпроса дали рисковете, произтичащи от различното използване в промишлеността на хромовия триоксид, са под контрол.
- 68 Предвид факта, че второто основание трябва да се отхвърли, тъй като първата предпоставка, предвидена в член 58, параграф 2 от Регламент № 1907/2006, не е изпълнена, не се налага, както бе посочено в точка 63 по-горе, да се разглежда въпросът дали рисковете, произтичащи от различното използване в промишлеността на хромовия триоксид, са под контрол или не.
- 69 Ето защо се налага констатацията, че дори в хипотезата, в която Комисията действително е допуснала явни грешки в преценката, преди да приеме обжалвания акт, Общият съд не може да уважи искането на жалбоподателите за частична отмяна на обжалвания акт, доколкото последният не предвижда предоставянето на поисканото от жалбоподателите освобождаване.
- 70 При тези обстоятелства първото основание не може да се уважи, поради което следва да се отхвърли като неоснователно.

По третото основание, изведено от нарушаване на принципа на пропорционалност

- 71 Жалбоподателите, поддържани от Assogalvanica и другите встъпили страни, чиито имена са посочени в приложение II, твърдят, че при конкретните обстоятелства е непропорционално да се пристъпва към практическата забрана, въведена с обжалвания акт, на всички употреби на хромовия триоксид. Трябвало по-специално да се вземе предвид фактът, че това вещество е използвано в хромовата промишленост преди всичко като междинен продукт по смисъла на член 3, точка 15) от Регламент № 1907/2006.
- 72 Комисията, подпомагана от ЕСНА, оспорва тези доводи.
- 73 В светлината на изложеното в рамките на второто основание се налага констатацията, че доколкото Комисията няма право на преценка в настоящия случай по отношение на предоставянето на освобождаване на основание на член 58, параграф 2 от Регламент № 1907/2006, тъй като не са изпълнени всички предпоставки, предвидени в посочения член, тя не е могла да наруши и принципа на пропорционалност, прилагайки този член, тъй като същият изисква от нея да стори това. След като Комисията е била длъжна да вземе решението да не предостави освобождаване, тя не е могла да наруши принципа на пропорционалност.
- 74 Доводът на жалбоподателите следователно би могъл да се уважи, както правилно посочва Комисията, само ако се отнася до законосъобразността на член 58, параграф 2 от Регламент № 1907/2006 като такава. Както обаче жалбоподателите уточняват в хода на съдебното заседание, те не предявяват възражение за незаконосъобразност на този член.
- 75 Колкото до довода, изложен от Assogalvanica и другите встъпили страни, чиито имена са посочени в приложение II, според който хромовият триоксид като междинен продукт по смисъла на член 3, точка 15) от Регламент № 1907/2006 не е предмет на изискването за разрешение по смисъла на дял VII от Регламент № 1907/2006, налага се констатацията, че доколкото с този довод встъпилите страни смятат да се позоват на неприложимостта на дял VII по силата на член 2, параграф 8 от посочения регламент, става въпрос за основание, което е от естество да измени предмета на спора, както той е определен от главните страни, поради което е недопустимо (вж. в този смисъл решение от 28 юли 2011 г., *Diputación Foral de Vizcaya и др./Комисия, C-474/09 P—C-476/09 P, EU:C:2011:522, т. 111*). Във всеки случай този довод е и неоснователен, тъй като встъпилите страни не представят никакво доказателство в подкрепа на факта, че хромовият триоксид може да се приеме за междинен продукт по смисъла на член 3, точка 15) от Регламента. Те искат от Общия съд сам да прецени „дали превръщането на хромовия триоксид в хромов метал чрез процеса на хромиране отговаря на условията, които се изискват за освобождаването, предвидено в член 2, параграф 8 от [въпросния] регламент или, при условията на евентуалност, за освобождаването по член 58, параграф 2 от [същия регламент], така че изричното включване на хромовия триоксид в приложение XIV, без освобождаване, е незаконосъобразно“. Общият съд обаче не е длъжен да събира доказателства, които страните не са представили.
- 76 Доколкото, както жалбоподателите посочват в хода на съдебното заседание, този довод се отнася единствено до въпроса дали взетото от Комисията решение да не предостави освобождаване по смисъла на член 58, параграф 2 от Регламент № 1907/2006, е непропорционално, той е неотносим поради изложеното в точка 73 по-горе.
- 77 В заключение, третото основание трябва да се отхвърли.

По четвъртото основание, изведено от нарушаване на правото на защита и на принципите на добра администрация и на „изрядност на научните становища“

78 Жалбоподателите посочват две оплаквания. В рамките на първото оплакване те се позовават на нарушаване на правото им на защита, изтъквайки едновременно с това, че при липсата на достъп до данните от доклада „MEGA“ не са могли да обосновават изцяло искането си за освобождаване от изискването за разрешение. В рамките на второто оплакване те се позовават на нарушение на принципите на добра администрация и на „изрядност на научните становища“, в частност защото Комисията и ЕСНА не са разполагали с посочения доклад и следователно не са могли да разгледат всички налични данни и защото предоставените от първия жалбоподател данни в рамките на обществена консултация не са били надлежно съобразени.

79 Комисията, подпомагана от ЕСНА, оспорва тези доводи.

– По първото оплакване, изведено от нарушаване на правото на защита

80 По отношение на първото оплакване следва да се припомни, че дял VII от Регламент № 1907/2006 не предвижда наличието на право да се иска освобождаване и че единствено в рамките на член 58, параграф 4 от посочения регламент от жалбоподателите е поискано да представят като заинтересовани страни „коментари [...] по-специално за употребите, които следва да бъдат освободени от изискването за разрешаване“.

81 Обществената консултация, предвидена в член 58, параграф 4 от Регламент № 1907/2006, обаче не предоставя на заинтересованите страни особени процесуални права, каквото е правото на достъп до документи, предоставени на ЕСНА или на Комисията в рамките на процедурата за включване на веществата в приложение XIV към Регламента. Посоченият член предвижда единствено правото да се представят коментари. Жалбоподателите обаче не твърдят, че правото им да представят коментари в рамките на посочената обществена консултация не е било уважено от ЕСНА или от Комисията. Ето защо доводите на жалбоподателите, че правото им на защита е било нарушено, не може да се приемат.

82 Този извод не се поставя под съмнение от съдебната практика, изтъкната от жалбоподателите. Безспорно в точка 130 от решението от 9 септември 2008 г. по дело Bayer CropScience и др./Комисия (T-75/06, Rec, EU:T:2008:317) се прави позоваване на спазването на правото на защита „във всяко започнало срещу дадено лице производство“. По настоящото дело обаче процедурата за включването на хромовия триоксид в приложение XIV към Регламент № 1907/2006 не може да се приеме за започнало срещу жалбоподателите производство. Освен това фактът, че член 58 от Регламента предвижда обществена консултация, не поставя под съмнение въпроса, че нито ЕСНА, нито Комисията не са длъжни по силата на този член да изслушат определено лице, което може да бъде засегнато от обжалвания акт (вж. в този смисъл по аналогия определение от 12 декември 2003 г., Vastria/Комисия, C-258/02 P, Rec, EU:C:2003:675, т. 43). В заключение, доколкото жалбоподателите се позовават на член 2 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Парламента и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76), се налага констатацията, че последният не може да измени обхвата на член 58, параграф 4 от Регламент № 1907/2006, поради което не може да създаде процесуални права, които последният регламент не предвижда. Освен това жалбоподателите не се позовават на нарушение на Регламент № 1049/2001.

83 При тези обстоятелства Комисията не е длъжна единствено за целите на обществената консултация да предостави достъп до документите, разглеждани в хода на предходната процедура, включително доклада „MEGA“. Следователно въпросът дали Комисията е разполагала с последния и дали е можела да предостави достъп до този документ е ирелевантен. Ето защо първото оплакване трябва да се отхвърли.

– По второто оплакване, изведено от нарушаване на принципите на добра администрация и на „изрядност на научните становища“

84 Що се отнася до второто оплакване, се налага констатацията, най-напред, че Комисията не е нарушила член 58, параграф 2 от Регламент № 1907/2006. Освен това, както става ясно от разглеждането на първото оплакване от четвъртото основание, Комисията и ЕСНА не са нарушили процесуалните права на жалбоподателите. В заключение, при вземане на решение относно предоставянето на освобождаване Комисията и ЕСНА могат да откажат да направят преценка на въпроса дали рисковете, произтичащи от определено използване на хромовия триоксид, са под контрол.

85 При тези обстоятелства се налага констатацията, че дори да се приеме, както твърдят жалбоподателите, че научната преценка на ЕСНА и Комисията не е надлежно извършена, подобни грешки са били допуснати на предходни етапи от процедурата, а именно при изготвянето на досието по приложение XV, и не могат да опорочат решението да не се предостави освобождаване на основание на член 58, параграф 2 от Регламент № 1907/2006. Всъщност това решение, подобно на препоръката на ЕСНА, е въз основа единствено на „съществуващо специфично законодателство на Общността, налагащо минимални изисквания, свързани със защитата на здравето на човека или околната среда при употребата на веществото“ по смисъла на член 58, параграф 2 от посочения регламент, а не въз основа на контрола върху рисковете. Следователно евентуални грешки в научния анализ за контрола върху рисковете, допуснати в предходни етапи, а именно при изготвянето на въпросното досие, нямат отношение към законосъобразността на решението.

86 От изложеното по-горе следва, че жалбата трябва да бъде отхвърлена.

По искането за възобновяване на устната фаза на производството

87 Предвид изложеното по-горе не следва да се уважи искането за възобновяване на устната фаза на производството.

88 Всъщност, както става ясно от член 113, параграф 2, буква в) от Процедурния правилник, а също и от съдебната практика, Общият съд е длъжен да уважи искане за възобновяване на устната фаза на производството, за да вземе предвид твърдените нови факти, само ако заинтересованата страна се позове на факти, които са от естество да упражнят решаващо влияние върху разрешаването на спора, които не е могла да изтъкне преди приключването на устната фаза на производството (вж. в този смисъл решение от 27 септември 2006 г., *Roquette Frères/Комисия*, T-322/01, Rec, EU:T:2006:267, т. 323).

89 В настоящия случай обаче новите факти, представени от жалбоподателите, засягат изключително данните от доклада „MEGA“ и въпроса дали са допуснати явни грешки в преценката от Комисията и ЕСНА в научния им анализ за контрола върху рисковете по време на фази на производство, което предхожда производството с предмет решението за предоставяне на освобождаване по силата на член 58, параграф 2 от Регламент № 1907/2006.

- 90 Както бе констатирано в точки 68 и 69 по-горе, дори в хипотезата, в която действително са били допуснати явни грешки в преценката от Комисията преди приемането на обжалвания акт, Общият съд не може да уважи искането на жалбоподателите за частична отмяна на обжалвания акт, доколкото последният не предвижда предоставяне на поисканото от жалбоподателите освобождаване.
- 91 Следователно новите факти, представени от жалбоподателите, не са от естество да упражнят решаващо влияние върху разрешаването на спора.
- 92 Поради същата причина не е необходимо да се изслушват страните относно значението на експертизата за разрешаването на спора.

По съдебните разноски

- 93 По смисъла на член 134, параграф 1 от Процедурния правилник всяка страна, загубила делото, се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено искане в този смисъл. Съгласно член 138, параграф 1 от посочения правилник институциите, които са встъпили в делото, понасят направените от тях съдебни разноски. Съгласно член 138, параграф 3 от този правилник Общият съд може да реши встъпила страна, различна от посочените в параграфи 1 и 2 от същият член, да понесе направените от нея съдебни разноски.
- 94 След като жалбоподателите са загубили делото, те трябва да бъдат осъдени да понесат направените от тях съдебни разноски, както и съдебните разноски, направени от Комисията, в съответствие с искането на последната.
- 95 Встъпилите страни и ЕСНА понасят направените от тях съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (пети състав)

реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) и жалбоподателите, чиито наименования са посочени в приложение I, понасят, освен направените от тях съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.**
- 3) **Assogalvanica и другите встъпили страни, чиито имена са посочени в приложение II, понасят направените от тях съдебни разноски.**
- 4) **Европейската агенция по химикали (ЕСНА) понася направените от нея съдебни разноски.**

Dittrich

Szwarcz

Tomljenović

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 25 септември 2015 година.

Подписи

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Adolf Krämer GmbH & Co. KG, установено в Улм (Германия),
AgO Argentum GmbH Oberflächenveredelung, установено в Нюрнберг (Германия),
Alfred Kruse GmbH Metallveredelungen, установено в Лангенфелд (Германия),
AL-Oberflächenveredlungsgesellschaft m.b.H., установено във Вупертал (Германия),
Anke GmbH & Co. KG Oberflächentechnik, установено в Есен (Германия),
ATC Armoloy Technology Coatings GmbH & Co. KG, установено в Мосбах (Германия),
August Schröder GmbH & Co. KG Oberflächenveredelung, установено в Хемер (Германия),
August Sure KG, установено в Люденшайд (Германия),
Baaske Oberflächenveredlung GmbH, установено във Вупертал (Германия),
Hartchrom Beck GmbH, установено в Гюглинген (Германия),
Bredt GmbH, установено в Мешеде (Германия),
Breidert Galvanic GmbH, установено в Дармщадт (Германия),
Chrom-Müller Metallveredelung GmbH, установено в Оберндорф на Н. (Германия),
Chrom-Schmitt GmbH & Co. KG, установено в Баден-Баден (Германия),
C. Hübner GmbH, установено в Марктобердорф (Германия),
C. W. Albert GmbH & Co. KG, установено в Хемер-Бреденбрух (Германия),
Detlef Bingen Gesellschaft mit beschränkter Haftung, установено в Лангенфелд (Германия),
Dittes Oberflächentechnik GmbH, установено в Келтерн (Германия),
Duralloy Süd GmbH, установено във Вилинген-Швенинген (Германия),
Durochrom-Bogatzki, установено в Оберндорф на Н. (Германия),
Metallveredlung Emil Weiß GmbH & Co. KG, установено в Митвитц (Германия),
Ewald Siodla Metallveredelungsgesellschaft mbH, установено във Витен (Германия),
Flügel CSS GmbH & Co. KG, установено в Солинген (Германия),
Fritz Zehnle Galvanische Anstalt, Inh. Gerd Joos e.K., установено в Триберг (Германия),
Galvanoform Gesellschaft für Galvanoplastik mbH, установено в Лар (Германия),
Galvano Herbert Geske e.K., установено в Солинген (Германия),

Galvanotechnik Friedrich Holst GmbH, установено в Хамбург (Германия),

Galvano Weis, Weis GmbH & Co., Galvanische Werkstätte KG, установено в Емеринг (Германия),

gebr. böge Metallveredelungs GmbH, установено в Хамбург (Германия),

Hans Giesbert GmbH & Co. KG, установено в Мьомбрис (Германия),

Groz-Beckert KG, установено в Албщадт (Германия),

GTW GmbH, установено във Верл (Германия),

GWC Coating GmbH, установено във Вилинген-Швенинген (Германия),

Hartchrom Beuthel GmbH, установено в Швелм (Германия),

Hartchrom Erb GmbH, установено във Вайтерщадт (Германия),

Hartchrom GmbH, установено в Карлсруе (Германия),

Hartchrom GmbH Werner Kreuz, установено в Блумберг (Германия),

Hartchrom Schoch GmbH, установено в Щерненфелс (Германия),

Hartchrom Teikuro Automotive GmbH, установено в Щерненфелс (Германия),

Heine Optotechnik GmbH & Co. KG, установено в Хершинг (Германия),

Heinrich Schnarr GmbH Metallveredlungswerk, установено в Майнашаф (Германия),

Heinrich Schulte Söhne GmbH & Co. KG, установено в Арнсберг (Германия),

Heinz Daurer und Söhne GmbH & Co. KG Metall-Veredelung-Lampertheim, установено в Лампертайм (Германия),

Helmut Gossmann Metallveredelungs-GmbH, установено в Голдбах (Германия),

Henry Gevekoth GmbH, установено в Хамбург (Германия),

Heyer GmbH Oberflächentechnik, установено в Любек (Германия),

HFJ Galvano Kiel GmbH, установено в Кил (Германия),

Hueck Engraving GmbH & Co. KG, установено във Виерсен (Германия),

Imhof Hartchrom GmbH, установено в Карлщат (Германия),

Johannes Jander GmbH & Co. KG Metalloberflächenveredelung, установено в Изерлон (Германия),

Johann Maffei GmbH & Co. KG, установено в Изерлон-Зимерн (Германия),

Kesseböhmer Beschlagsysteme GmbH & Co. KG, установено в Бад Есен (Германия),

Knipex-Werk C. Gustav Putsch KG, установено във Вупертал (Германия),

Kreft & Röhrig Gesellschaft mit beschränkter Haftung, установено в
Троисдорф-Фридрих-Вилхелмс Хюте (Германия),

Kriebel Metallveredelung GmbH, установено в Кишфурт (Германия),

LKS Kronenberger GmbH Metallveredlungswerk, установено в Зелигенщадт (Германия),

Kunststofftechnik Bernt GmbH, установено в Кауфбойрен (Германия),

L B - Oberflächentechnik GmbH, установено във Вупертал (Германия),

Linder Metallveredelungsgesellschaft mit beschränkter Haftung, установено в Албщадт
(Германия),

Metallisierwerk Peter Schreiber GmbH, установено в Дюселдорф (Германия),

Montanhydraulik GmbH, установено в Холцвикеден (Германия),

Morex SpA, установено в Креспаано дел Грапа (Италия),

Motoren-Sauer Instandsetzungs-GmbH, установено в Хьосбах (Германия),

MSC/Copperflow Ltd, установено в Болтън, Голям Манчестър (Обединено кралство),

Neumeister Hydraulik GmbH, установено в Нойенщадт ам Кохер (Германия),

Nießer Metallveredelung GmbH, установено в Рьотенбах ан дер Пегнитц (Германия),

Norddeutsche Hartchrom GmbH & Co. KG, установено в Гандеркезе (Германия),

Oberflächenzentrum Elz GmbH, установено в Лимбург (Германия),

OK Oberflächenveredelung GmbH & Co. KG, установено в Зундерн (Германия),

OTH Oberflächentechnik Hagen GmbH & Co. KG, установено в Хаген (Германия),

OT Oberflächentechnik GmbH & Co. KG, установено в Шверин (Германия),

Präzisionsgalvanik GmbH Wolfen, установено в Битерфелд-Волфен (Германия),

Rahrbach GmbH, установено в Хайлигенхаус (Германия),

Rudolf Clauss GmbH & Co. KG Metallveredlung, установено в Мюлхайм на Рур (Германия),

Rudolf Jatzke Galvanik-Hartchrom Günter Holthöfer GmbH & Co. KG, установено в Билефелд
(Германия),

Schaeffler Technologies AG & Co. KG, установено в Херцогенаурах (Германия),

Scherer GmbH, установено в Хаслах им Кинцигтал (Германия),

Schmitz Hydraulikzylinder GmbH, установено в Бютелборн (Германия),

Schnarr Metallveredlung GmbH, установено във Вайблинген (Германия),
Schornerberg Galvanik GmbH, установено в Липщадт (Германия),
Robert Schrubstock GmbH & Co. KG, установено във Фелберт (Германия),
Schulte Hartchrom GmbH, установено в Арнсберг (Германия),
Schwing GmbH, установено Санкт Стефан им Лавентал (Австрия),
Silit-Werke GmbH & Co. KG, установено в Ридленген (Германия),
Steinbach & Vollmann GmbH & Co. KG, установено в Хайлигенхаус (Германия),
Strötzel Oberflächentechnik GmbH & Co. KG, установено в Хилдесхайм (Германия),
Süss Oberflächentechnik GmbH, установено във Ветцлар (Германия),
Thoma Metallveredelung GmbH, установено в Хаймертинген (Германия),
Viemetall Viersener Metallveredlung Pottel GmbH & Co. KG, установено във Виерсен (Германия),
Walzen-Service-Center GmbH, установено в Оберхаузен (Германия),
Wavec GmbH, установено в Айзенхютенщадт (Германия),
Wilhelm Bauer GmbH & Co. KG, установено в ХанOVER (Германия),
Willy Remscheid Galvanische Anstalt GmbH, установено в Солинген (Германия),
Willy Remscheid Kunststofftechnik GmbH, установено във Фелберт (Германия),
Wiotec, Inhaber Udo Wilmes e.K., установено в Енсе (Германия),
Wissing Hartchrom GmbH, установено в Ломар (Германия),
alfi GmbH Isoliergefäße, Metall- und Haushaltswaren, установено във Вертхайм (Германия),
BIA Kunststoff- und Galvanotechnik GmbH & Co. KG, установено в Солинген (Германия),
Siegfried Boner e.K., установено във Вилинген-Швенинген (Германия),
Bruchmühlbacher Galvanotechnik (BG) GmbH, установено в Брухмюлбах-Мизау (Германия),
C + C Krug GmbH, установено във Фелберт (Германия),
Collini GmbH, установено в Аперг (Германия),
Collini Gesellschaft m.b.H, установено в Хоенемс (Австрия),
Collini GmbH, установено в Мархтрenk (Австрия),
Collini Wien GmbH, установено във Виена (Австрия),

Federal-Mogul TP Europe GmbH & Co KG, установено в Буршайд (Германия),
Fischer GmbH & Co. surface technologies KG, установено в Катценелнборген (Германия),
Friederici Oberflächenveredlung GmbH, установено в Изерлон (Германия),
Galvano Wittenstein GmbH, установено в Солинген (Германия),
Gedore-Werkzeugfabrik GmbH & Co. KG, установено в Ремшайд (Германия),
Gerhardi Kunststofftechnik GmbH, установено в Любеншайд (Германия),
Gosma - Werkzeugfabrik und Metallveredelung Weber GmbH, установено в Госхайм (Германия),
Hartchrom-Meuter Ernst Meuter GmbH & Co. KG, установено в Солинген (Германия),
Hartchrom Spezialbeschichtung Winter GmbH, установено в Тройен (Германия),
Hasler AG, Aluminiumveredlung, установено в Турги (Швейцария),
Hartchrom Haslinger Oberflächentechnik GmbH, установено в Линц (Австрия),
Hentschel Harteloxal GmbH & Co. KG, установено в Шорндорф (Германия),
Kammin Metallveredelung KG, установено във Фризенхайм (Германия),
Karl-Heinz Bauer GmbH Galvanische Anstalt, установено в Испринген (Германия),
Maschinenfabrik KBA-Mödling AG, установено в Мариа Енцерсдорф (Австрия),
Albert Kießling Galvanische Werke GmbH, установено в Нойзес (Германия),
KME Germany GmbH & Co. KG, установено в Оснабрюк (Германия),
Lahner KG, установено в Брун ам Гебирге (Австрия),
Liebherr-Aerospace Lindenberg GmbH, установено в Линденберг (Германия),
MTU Aero Engines AG, установено в Мюнхен (Германия),
MTU Maintenance Hannover GmbH, установено в Лангенхаген (Германия),
Münze Österreich AG, установено във Виена (Австрия),
Nehlsen-BWB Flugzeug-Galvanik Dresden GmbH & Co. KG, установено в Дресде (Германия),
Orbis Will GmbH + Co. KG, установено в Ахаус (Германия),
Riag Oberflächentechnik AG, установено във Венги (Швейцария),
Franz Rieger Metallveredlung, установено в Щайнхайм ам Албух (Германия),
Saxonia Galvanik GmbH, установено в Халсбрюке (Германия),

Schweizer Galvanotechnic GmbH & Co. KG, установено в Хайлброн (Германия),

G. Schvepper Beschlag GmbH + Co, установено в Хайлигенхаус (Германия),

R. Spitzke Oberflächen- und Galvanotechnik GmbH & Co. KG, установено в Барсбютел (Германия),

Stahl Judenburg GmbH, установено в Югенбург (Австрия),

VTK Veredelungstechnik Krieglach GmbH, установено в Криглах (Австрия),

STI Surface Technologies International Holding AG, установено в Щайнах (Швейцария),

Witech GmbH, установено в Ремшайд (Германия),

Kurt Zecher GmbH, установено в Падерборн (Германия),

De Martin AG, Metallveredelung, установено във Венги (Швейцария),

Hattler & Sohn GmbH, установено във Вилинген-Швенинген (Германия),

Alfacrom 2000 Srl, установено във Фиуме Венето (Италия),

F.LLI Angelini Sud Srl, установено в Арзано (Италия),

Bertola Srl, установено в Марене (Италия),

Bugli Srl, установено в Скандичи (Италия),

Burello Srl, установено в Павия ди Удине (Италия),

Galvanica CMB Di Bittante Franco EC - Snc, установено в Скорце (Италия),

Casprini Gruppo Industriale SpA, установено в Каврилия (Италия),

C.F.G. Rettifiche Srl, установено в Арджента (Италия),

CIL – Cromatura e Rettifica Srl, установено в Езине (Италия),

Cromatura Dura Srl, установено в Лоза (Италия),

Cromital Srl, установено в Парма (Италия),

Cromoflesch Di Bolletta Giuseppe & C. - Snc, установено в Скандичи (Италия),

Cromagalante Srl, установено в Падуа (Италия),

Cromotrevignia Srl, установено в Понцано Венето (Италия),

Elezinco Srl, установено в Кастелфидардо (Италия),

Galvanica Nobili Srl, установено в Марано сул Панаро (Италия),

Galvanotecnica Vignati Srl, установено в Канеграте (Италия),

Galvitek Srl, установено във Верона (Италия),

Gilardoni Vittorio Srl, установено в Мандело дел Ларио (Италия),

Industria Galvanica Dalla Torre Ermanno e Figli Srl, установено във Вилорба (Италия),

La Galvanica Trentina Srl, установено в Роверето (Италия),

Nicros Srl, установено в Конеглиано (Италия),

O.C.M. Di Liboà Mauro & C. – Snc, установено в Мондови (Италия),

Rubinerterie Zazzeri SpA, установено в Инчиса Валдарно (Италия),

Silga SpA, установено в Кастелфидарно (Италия),

Surcromo Di Suttora Marco, установено в Пиеве Емануеле (Италия),

Tobaldini SpA, установено в Алтавила Вичентина (Италия),

Tre Albi SNC Di Trentin Silvano Bittante Mario & Albanese Giancarlo, установено във Веделаго (Италия),

Adolf Boos GmbH & Co. KG, установено в Изерлон (Германия),

Henkel Beiz- und Elektropoliertechnik GmbH & Co. KG, установено във Вайдхофен ан дер Тая (Австрия),

Saueressig GmbH + Co.KG, установено във Вреден (Германия),

Saueressig Polska sp. z o.o., установено в Тарново Подгорне (Полша),

Wetzel GmbH, установено в Гренцах-Вихлен (Германия),

Wetzel sp. z o.o., установено в Душнов (Полша),

Apex Cylinders Ltd, установено в Бристол (Обединено кралство),

Federal-Mogul Burscheid GmbH, установено в Буршайд (Германия),

Federal-Mogul Friedberg GmbH, установено във Фридберг (Германия),

Federal-Mogul Vermögensverwaltungs-GmbH, установено в Буршайд (Германия),

Federal-Mogul Operations Франция SAS, установено в Сен-Жан-де-ла-Рюел (Франция),

Dietmar Schrick GmbH, установено в Солинген (Германия),

Cromatura Dalla Torre Sergio Snc Di Dalla Torre Sergio EC, установено в Бреда ди Тиаве (Италия),

Hartchromwerk Brunner AG, установено в Сен Гален (Швейцария),

Schulz Hartchrom GmbH, установено в Хамбург (Германия).

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Ecometal, установено в Тревизо (Италия),
Comité européen pour le traitement de surface (CETS), установен в Льовен (Белгия),
Österreichische Gesellschaft für Oberflächentechnik (АОТ), установено във Виена (Австрия),
Surface Engineering Association (SEA), установено в Бирмингам (Обединено кралство),
Zentralverband Oberflächentechnik e.V. (ZVO), установено в Хилден (Германия),
Eco-Chim Galvanotecnica di Antoniazzi G. & C. Snc, установено Кодоне (Италия),
Heiche Oberflächentechnik GmbH, установено в Швайгерн (Германия),
Schwäbische Härtetechnik Ulm GmbH & Co. KG, установено в УЛМ (Германия),
Trattamento superfici metalliche Srl (TSM), установено в Скио (Италия),
Aros Hydraulik GmbH, установено в Меминген (Германия),
Berndorf Band GmbH, установено в Берндорф (Австрия),
Eberhard Derichs Maschinen- und Apparatebau GmbH, установено в Крефелд (Германия),
Friedrich Fausel Metalldruckerei, установено в Херлинген (Германия),
Goldhofer AG, установено в Меминген (Германия),
Heidelberger Druckmaschinen AG, установено в Хайделберг (Германия),
Huhtamaki Flexible Packaging Allemagne GmbH & Co. KG, установено в Ронсберг (Германия),
ITW Automotive Products GmbH, установено в Ходенхаген (Германия),
Josef Van Baal GmbH, установено в Крефелд (Германия),
Kleinvoigtsberger Elektrobauelemente GmbH, установено в Гросширма (Германия),
Kniggenndorf & Kögler GmbH, установено в Латцен (Германия),
Liebherr-Components Kirchdorf GmbH, установено в Кирхдорф (Германия),
Max Hilscher GmbH, установено в Дорнщадт (Германия),
Mora Metrology GmbH, установено в Ашафенбург (Германия),
Norsystec - Nohra-System-Technik - GmbH, установено в Нора (Германия),
Otto Littmann Maschinenfabrik - Präzisionsmechanik GmbH, установено в Хамбург (Германия),
Provertha Connectors Cables & Solutions GmbH, установено в Пфорцхайм (Германия),

Roland Merz, с местожителство в Обер-Рамщадт (Германия),
Schwing-Stetter Baumaschinen GmbH, установено във Виена (Австрия),
SML Maschinengesellschaft mbH, установено в Ленцинг (Австрия),
ThyssenKrupp Steel Europe AG, установено в Дуисбург (Германия),
Windmüller & Hölscher KG, установено в Ленгерих (Германия).